

Varfod: Jeg maa finde mig i den Tilrettevisning, den ærede Formand har givet mig, men jeg maa dog tillade mig at udtale en besteden Mening om, at han har misforstaaet mig, thi jeg har kun sagt, at jeg vel skulde vogte mig for at give Haardere for, hvad der var Haardt, men derimod turde jeg ikke love for, at jeg vilde give mindre Haardt for det Haarde, saa at jeg egentlig ikke troer at have fortjent den Tilrettevisning, den ærede Formand har villet give mig, men siden jeg har faaet den, maa jeg have taget feil, og har vist nok fortjent den

Formanden: Jeg skal kun bemærke, at hvis jeg ikke tager meget feil, brugte den ærede Taler før ganske andre Udtryk end dem, han nu brugte.

Varfod: Jeg foretog nu kun en Omfkrivning af min Mening, men jeg troer, at jeg sagde det Samme for, om end med andre Ord.

Formanden: Ja, men det var netop Ordene, jeg gjorde Indsigelse imod.

Varfod: Jeg skal altsaa i det Væsentlige forlade den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds, idet jeg dog blot vil tillade mig at gjøre opmærksom paa, at, naar han, ligesom den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogsh) og den ærede Kultusminister og maastee endnu flere, har meent, at dette Lovforslag stod i en vis Strid med Grundlovens § 80, saa er det allerede af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), til hvis Devisførelse jeg henholder mig, godtgjort, at det slet ikke strider mod § 80. Men hvad Syn, hvad Blik den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 1ste Valgkreds har for disse Sager, og navnlig for Grundlovens § 80, det fremgaaer da ogsaa deraf, at han mener om det foreliggende Lovforslag, at det angaaer Kirkens indre Anliggender; det var de Ord, hvormed han beteguede det. — Jeg troede dog, at der ikke hørte noget meget skarpt Syn til for at begribe, at Lovforslaget aldeles ikke har med

Kirkens indre Anliggender at gjøre, hverken med Troesbekjendelse eller Lære eller Raadgibbler eller Ritus, eller hvad der med Rette kan henregnes til de kirkelige indre Anliggender. Jeg vil ikke tage Sagen slet saa materielt, som det forekommer mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) — det ærede Medlem maa tillade mig, at jeg siger det, — tog den, idet han sagde, at det væsentligt er en Nærings sag. Ganske vist er det for en meget væsentlig Deel en Nærings sag, men ikke væsentligst og ubelukkende. Det er for en meget væsentlig Deel en Nærings sag, og det kan aldrig høre til Kirkens indre Anliggender, hvorvidt man ansætter nogle flere eller færre Præster, hvorvidt man giver nogle flere eller færre Individier Lov til at optræde som Præster i Kirken; man løser kun et Vaand, Statskirken hidtil har lagt paa Individierne og paa Kirken i Almindelighed, men man griber ikke ind i dens indre Anliggender. — Jeg skal nu vende mig til den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 2den Valgkreds (Krogsh) og tillade mig at dvæle ved et Par af hans Ytringer. Han mener, at disse rejsende Præster strider imod Kirkens gode gamle og naturlige Orden; ja, den ærede Kultusminister gif endnu et Skridt videre, idet han paastod, at indenfor den saakaldte evangelisk-lutheriske Kirke fandtes noget Saadant ikke, og at man aldrig havde fundet det der, men det er ikke saa ganske Tilfældet. Jeg vil ikke indlade mig paa at tale Latin, for at det ikke skal gaae mig som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der faaer sit Latin rettet, naar han udtaler det mindre skarpt og nøiagtigt, og derfor skal jeg vel mindes, at hvad den ærede Kultusminister gav med latinske Ord omskrev han ogsaa ved: „Præstendvielse i det Ubestemte“. En saadan Præstendvielse findes i den lutheriske Kirke; den findes saaledes i Sverrig, hvor enhver theologisk Kandidat, naar han har opnaaet Myndighedsalderen, kan forlange og faae Præstendvielse, og Kandidaterne indvies ikke til nogen bestemt Menighed, ikke engang til Kapellan, eller som det der hedder, til Apjunkt for nogen bestemt Menighed, men indvies, hvad den ærede Kultusminister ikke kunde finde sig i, i det